

РЕШЕНИЕ

№ 1059

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12246** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП , чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ф. срещу Решение от 11.10.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 19050/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав, с което е отменено НП № 448819-F493898/16.07.2019 г., издадено от и.д.директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС на [фирма], е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 49 000 лева за нарушение на чл. 176в, ал. 6 вр. чл. 176 ал.1 т.1 от ЗДДС.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на решението на СРС. Изтъква се, че непосочването на изрична дата на извършване на нарушението не е ограничило правото на защита на нарушителя, както и че е налице посочване на мястото на извършване на нарушението – компетентната териториална дирекция на НАП. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на Наказателното постановление.

Касаторът в съдебно заседание се представлява, поддържа жалбата , прави

възражения за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът [фирма] чрез адв. К. оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административна съд С. -град, 18 касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 225541900784467 от 28.03.2019г. за вписване или промяна на данни по чл. 176в ал. 10 от ЗДДС [фирма] е заявило предоставяне на обезпечение по ал.6. С резолюция от 01.04.2019г. е възложена проверка, извършена от главен инспектор по приходите в офис „Център“ на ТД на НАП С.. Към подаденото заявление е приложено преводно нареждане от 09.09.2019г. с внесена сума по банков път в размер на 50 000 лв. по сметка на ТД на НАП. Дружеството е декларирало прогнозни данъчни основи на облагаеми доставки по чл. 176в ал.1 т.1 от ЗДДС в размер на 245 000 лв. и обезпечение в размер на 49 000 лв. В хода на проверката е констатирано правилно определяне на размера на обезпечението, което следва да възлиза на сума, равна на 20 процента от общата стойност на данъчните основи над 25 000 лв., по облагаеми доставки на течни горива, придобиванията или стойността на получените течни горива, освободени за потребление за предходния данъчен период. Констатирано е и неспазване на посочения в ал. 6 от същата разпоредба срок за предоставяне на ново обезпечение – не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното обезпечение. Срокът на предходното обезпечение е бил до 01.03.2019г. и задължението на дружеството е следвало до 15.02.2019г. да бъде изпълнено чрез подаване на ново заявление за обезпечение. Дружеството е подало такова едва на 28.03.2019г., което е с 40 дни закъснение.

За извършената проверка бил съставен протокол № П-22221719058283-073-001/05.04.2019г. Съставен бил АУАН № F493898/20.06.2019г за нарушение на чл. 176в ал.6 от ЗДДС, надлежно връчен. Срещу акта е депозирано възражение на 24.06.2019г. Въз основа на АУАН е издадено и НП № 448819-F493898 от 16.07.2019г., с което на дружеството на основание чл. 180в ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 49 000 лв., за нарушение на чл. 176в ал.6 от ЗДДС.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е отменил НП № 448819-F493898 от 16.07.2019г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП С.. Като основни мотиви за отмяната е посочена липсата на конкретна дата и място на извършването му в оспореното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до

следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради несъответствие с материалния закон.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, но въз основа на последните е направил изводи, които не се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения: Неоснователно е възражението на дружеството, че в НП не се съдържа дата и място на извършване на нарушението и това представлява съществено процесуално нарушение. Действително, в НП не е посочена конкретна дата, на която да е извършено нарушението. Отражено в НП е, че на основание чл. 176в, ал. 6 ЗДДС, дружеството е било длъжно да представи ново обезпечение, не по-късно от 14 дни преди изтичане на срока по предходното обезпечение, т. е. до 15.02.2019г. Заявлението с новото обезпечение е представено на 28.03.2019г г., с 40 дни закъснение. Предвид така изложеното, датата на извършване на нарушението е определяема, на база описаното в НП и на база законовата разпоредба и това е деня, следващ последният ден, в който задължението е следвало да бъде извършено, а именно 16.02.2019 г. Същите аргументи се отнасят и до реквизита място на извършване на нарушението. В НП е посочено, че всяко данъчно задължено лице е длъжно да представи обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок от една пред компетентната териториална дирекция на НАП, когато са налице конкретни условия. От изложеното е видно къде следва да се изпълни задължението и следователно неизпълнението е на същото място. Непосочването на конкретна ТД на НАП не е нарушение, което да води до липса на съществен реквизит В НП. В конкретния случай липсата на изрично изписване на датата 16.02.2019г. и мястото ТД на НАП С. не е довело до невъзможност дружеството да разбере какво е нарушението, кога и къде е извършено и с това не би могло да се засегне правото му на защита. Ето защо дори да се приеме, че формално липсва изписване на тези обстоятелства, то пропускът не е съществен и не се отразява на правата на нарушителя, по начин който да му пречи да осъществи защитата си.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че при издаване на НП, потвърдено с оспореното решение, не са допуснати процесуални нарушения, водещи

до отмяната на НП.

Санкционна норма на чл. 180в от ЗДДС сочи, че лице, което, като е длъжно, не предостави в срок обезпечение по чл. 176в или не предостави обезпечение, или предоставеното обезпечение не е в размера по чл. 176в, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на дължимото обезпечение. А ал. 3 от чл. 180в ЗДДС предвижда, че при нарушение по ал. 1, когато лицето е предоставило обезпечение в 7-дневен срок, следващ изтичането на срока, в който е следвало да бъде представено обезпечение, глобата, съответно имуществената санкция е в размер 25 на сто от дължимото обезпечение, но не по-малко от 10 000 лв. Поради това, настоящият касационен състав приема, че нарушението от страна на дружеството е безспорно доказано, което се признава и от самото дружество в предоставено от него възражение срещу съставения АУАН. Поради това, неоснователни са възраженията на дружеството за несъставомерност на нарушението. Нарушението е формално, на просто извършване, което се счита за довършено единствено с неспазването на 14-дневния срок за подаване на банковата гаранция, като не се държи сметка за настъпилите от това неспазване на срока последици. Също така, без значение са обстоятелствата, които са довели до забавянето при представяне на банковата гаранция, нито че предходната гаранция е била налична. Съдът не споделя твърденията, че не е ясно какво е нарушено и в какво се изразява нарушението, както и че посочените законови разпоредби в НП са неправилни. Всички останали възражения, изложени в писмени бележки нямат отношение към извършеното нарушение и не следва да се обсъждат. Видовете течни горива се декларират от самото дружество, както и размера на обезпечението. С оглед характера на нарушението, изразяващо се в неспазване на срок, то вида течни горива въобще не е елемент от състава му.

Предвид изложеното, наличието на нарушението се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства. Констатираното нарушение е основа за издаването на НП, в което ясно, точно и конкретно е описано нарушението, за което лицето е санкционирано, без да са допуснати съществени нарушения при съставянето на акта, ограничаващи правото на защита на дружеството. При определяне на размера на санкцията, органът е приложил разпоредбата на чл. 180в, ал. 1 ЗДДС, като е приел, че банковата гаранция е представена в 40-дневен срок след изтичане на срока. Касационната инстанция намира, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, като счита, че деянието не представлява "маловажен случай". Важността на обществените отношения, регламентирани с разпоредбите на ЗДДС и необходимостта от стриктно спазване на изискванията за обезпечаване на извършваните облагаеми доставки над определена стойност, срока на забавата, който е 40-дневен, и фактът, че дружеството е извършило подобно нарушение за друг период, макар и да е наказан с влязло в сила НП сочи, че конкретното деяние не притежава признаците на маловажност.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че СРС е допуснал нарушение на материалния закон. Поради това решението следва да се отмени, като се

потвърди оспореното НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, 18-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 11.10.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 19050/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав

И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 448819-F493898/16.07.2019 г., издадено от и.д.директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 49 000 лева за нарушение на чл. 176в, ал. 6 вр. чл. 176 ал.1 т.1 от ЗДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.